

Ošetřovatelství ve starověké Indii

V povodí řeky Indu kolem poloviny 3. tisíciletí př.n.l. vznikla **nejstarší vyspělá civilizace** zvaná **harappská** (podle naleziště Harapp). O léčení a péči o nemocné víme z knih zvaných **Védy - knihy vědění**. Např. **Ajurveda** byla kniha o dlouhém životě. Zmiňuje se o tom, jak léčit a jak si udržet zdraví. Tehdejší anatomické znalosti byly chabé, i když bylo dovoleno pitvat. Pitvy byly prováděny macerací, tj. mrtvá těla byla máčena v protékající vodě a byl popisován rozklad a postup macerace. Péče o nemocné byla těsně spjata s náboženstvím.

Příčiny nemocí

Život člověka byl podmíněn existencí tří látek – **vzduch, krev, hlen**. Jejich narušená rovnováha způsobuje tělesnou nemoc. Ta vzniká také i jako důsledek za hříchy spáchané v dřívějším životě.

Duševní nemoci

Způsobovaly je **nadpřirozené síly** – zlí duchové a démoni, kteří když jsou rozezleni, vstoupí do těla člověka, aby posedli jeho rozum. Péče o nemocného spočívala v aplikaci různých rostlin (česnek, puškvorec, zázvor, konopí) či nerostných látek (kamenec, sirník železa). Bylo známo asi 700 léčivých přípravků ve formě odvarů, obkladů, mastí, klysmat...

Chirurgická péče

Chirurgie byla ve staré Indii skutečně na **vysoké úrovni**. Z této doby známe amputace, plastické operace uší, rtů, nosu. Indové zavedli císařský řez a porodnické obraty plodu. Chirurgické nástroje doznaly značnou dokonalost, bylo jich asi 120 – sondy, trokary, skalpely, magnety k odstraňování kovových těles.

Hygiena

V Indii se dbalo na **čistotu** nádob, těla, zuby se čistily speciálními kartáčky a prášky. Zbytky jídel a jiné nečistoty se musely podle zákonů odnášet daleko mimo příbytky. Tato pravidla byla plně závazná zejména pro příslušníky vyšších tříd. Také byl kladen důraz na **správný styl života**. Preferovalo se cvičení, které zabraňovalo otylosti. Stejně tak i správnou výživou se předcházelo mnoha nemocím.

Ve sbírce lékařského vědění je zmínka: „*Lékař, lék, ošetřovatel, nemocný jsou čtyři činitelé, má-li být léčení úspěšné, musí mít každý čtyři vlastnosti: ošetřovatel má být oddaný, čistý, dovedný, vzdělaný...*“

Odkazy

Související články

- Dějiny ošetřovatelství
- Dějiny ošetřovatelství/Pravěk
- Dějiny ošetřovatelství/Starověk
 - Ošetřovatelství ve starověkém Egyptě
 - Ošetřovatelství ve starověké Číně
 - Ošetřovatelství ve starověkém Řecku
 - Ošetřovatelství ve starověkém Římě
- Dějiny ošetřovatelství/Středověk
- Dějiny ošetřovatelství/Novověk
- Dějiny ošetřovatelství/19. století

Použitá literatura

- RŮŽIČKA, R.. *Medicína dávných civilizací*. 1. vydání. Olomouc : Poznání, 2004. ISBN 80-86606-18-X.
- MILTNER, V.. *Lékařství staré Indie*. 1. vydání. Praha : Avicenum, 1986. ISBN 80-86198-22-7.